

"Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή, εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι, διότι θέλει σαλπίζει και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή." Α΄ Κορ.15:51-52

Ο Θεός έχει ένα Λόγο γι' αυτή την ώρα

Αυτή η ώρα που ζούμε είναι μια φοβερή ώρα στην ανθρώπινη ιστορία. Υπάρχουν δυσοίωνες κινήσεις στον κόσμο. Αλλά ας αναρωτηθούμε, δεν έχει ο Κύριος κάποιο σχέδιο ακόμα και γι' αυτή την ώρα; Δεν έχει κάποιο μήνυμα για την εκκλησία Του; Δεν υπάρχει κάποιος Λόγος από τον Κύριο για την πνευματική μας ανάρρωση; Εάν όχι, τότε είναι η πρώτη φορά στην ιστορία όπου μια πολύ μεγάλη κρίση έχει ξεσπάσει, κάτω από ένα σιωπηλό ουρανό.

Πριν ο Θεός καταστρέψει τη γη με τον κατακλυσμό, έβαλε το μήνυμα της προειδοποίησης στο στόμα του Νώε. Όταν ο Θεός έκρινε την Αίγυπτο, έστειλε τον Μωυσή και τον Ααρών με ουράνια αναγγελία στα χείλη τους. Ο Θεός σήκωσε τον Ηλία, τον Ησαΐα, τον Ιερεμία σε ώρες κρίσης για τον Ισραήλ και τον Ιούδα. Είχαν το λόγο του Θεού για την ώρα στην οποία ζούσαν (Εβρ.11:7, Έξοδος Κεφ.5-14, Α΄ Βασ.17:1). Και ο Θεός έχει ένα λόγο και γι' αυτή την ώρα!

Ότι ήταν αληθινό παλιά για τον Ισραήλ, είναι αληθινό και για μας σήμερα. Όταν υπάρχει παρακμή στην πνευματική δύναμη, η αιτία είναι η αμαρτία που υπάρχει μέσα στην εκκλησία. Η ρίζα των καταστάσεων στον κόσμο, είναι η αμαρτία των χριστιανών ως άτομα. Αυτή είναι η ώρα για κηρύγματα φωτιάς, εμπνευσμένα από το Άγιο Πνεύμα, που θα ειπωθούν χωρίς φόβο από ανθρώπους που δε φοβούνται τις συνέπειες, καλώντας κάθε έναν από εμάς σε μετάνοια! Η μετάνοια πρέπει ν' αρχίσει από τους χριστιανούς, που πρέπει να επιστρέψουν από την κοσμικότητά τους, την έλλειψη προσευχής, την αδιαφορία. Πρέπει να επιστρέψουν από τους κοσμικούς αγώνες τους και από τις νε-

κρές εκκλησιαστικές φιλονικίες και τις δογματικές ζήλειες. Οι αμετανόητες, ανεξομολόγητες αμαρτίες των παιδιών του Θεού, έχουν ψυχράνει την ατμόσφαιρα της εκκλησίας. Τώρα, είναι η ώρα να επιστρέψουμε στον Κύριο με όλη μας την καρδιά, με νηστεία και δάκρυα, με μετάνοια και εξομολόγηση.

Μπορεί να είναι πολλές οι μικρές αμαρτίες, που έχουν ψυχράνει την αγάπη μας για τον Χριστό και το πάθος μας για χαμένες ψυχές και να έχουν κλείσει τα πνευματικά μας αυτιά, έτσι ώστε να μην ακούμε τη φωνή του Κυρίου. Εάν όμως θέλουμε να δούμε μεγάλο θερισμό, πρέπει να βγάλουμε τις μικρές αλεπούδες από τη ζωή μας. Φαίνονται αθώες και αβλαβείς, αλλά χαλάνε όλο τον καρπό. Οι μικρές αμαρτίες και οι συμβιβασμοί με τον κόσμο, σκοτώνουν τη χρησιμότητά μας. Πρέπει να πεταχτούν μακριά από το αμπέλι του Κυρίου!!

Ας εξομολογηθούμε και ας τα εγκαταλείψουμε όλα. Θα εκπλαγούμε όταν βρούμε πόσο πολύ χρειαζόμαστε έναν πνευματικό καθαρισμό, εάν επιτρέψουμε στο Θεό να μας ελέγξει και το Πνεύμα Του να μας εξερευνηήσει εις βάθος (Ψαλμ.139:23-24, Α΄ Κορ.28:9).

Μερικοί από εμάς θα βρούμε ότι δεν έχουμε βάλει το Θεό πρώτο στη ζωή μας, αλλά μάλλον έχουμε δώσει χώρο σε προσωπικές φιλοδοξίες και σαρκικές απολαύσεις, δίνοντας προτεραιότητα στα "θέλω" μας και βάζοντας το Θεό δεύτερο. Μερικοί από εμάς έχουμε αμαρτήσσει άμεσα προς το Θεό, επαναστατώντας ενάντια στο θέλημά Του και φράζοντας τ' αυτιά μας στο κάλεσμα Του για υπηρεσία.

Μερικοί από εμάς, γρήγορα θυμώ-

νουμε, κατσουφιάζουμε, γινόμαστε δύστροποι. Υπάρχει ανάμεσά μας ένα πνεύμα ασυγχωρητικότητας, ζήλειας και φθόνου (Ιακ.3:14-18). Είναι κρυφές και αλαζονικές αμαρτίες, που όμως δεν μπορούν να κρυφτούν από το Θεό (Ψαλ.19:12-13). Υπάρχουν ακόμη οι θανάσιμες αμαρτίες του κουτσομπολιού και της καταλαλιάς (Ιακ.3:2-13, Β΄ Κορ.12:20). Όλα αυτά ο Θεός τα μισεί (Παρ.6:16-19) κλείνουν την πόρτα των ευλογιών Του και εμποδίζουν την απάντησή Του στις προσευχές μας για το σπίτι μας, την κοινωνία μας, το έθνος μας και τον κόσμο.

Χρειαζόμαστε το Θεό! Ακόμη και αν δε μπορούμε να βρούμε στην Αγ. Γραφή μια συγκεκριμένη υπόσχεση για τα ελέη του Θεού για εμάς σ' αυτή την ώρα, υπάρχει, σχεδόν σε κάθε ουράνιο μήνυμα κρίσης, η υπόσχεση της σωτηρίας και της απελευθέρωσης εάν άντρες και γυναίκες ταπεινώσουν τον εαυτό τους και εκζητήσουν το πρόσωπο του Θεού με μετάνοια και πίστη "Εάν ο λαός μου, επάνω στον οποίο ονομάστηκε το όνομά μου, ταπεινώσουν τον εαυτό τους, και προσευχηθούν, και εκζητήσουν το πρόσωπό μου, και επιστρέψουν από τους δρόμους τους τους πονηρούς, τότε εγώ θα εισακούσω από τον ουρανό, και θα συγχωρήσω την αμαρτία τους, και θα θεραπεύσω τη γη τους" Β. Χρον.7:14

Προσεύχομαι να κάνεις κάτι σήμερα για όλα τα κακά και τους κινδύνους που μας περιτριγυρίζουν. Είναι καιρός για νηστεία, δάκρυα και συνεχή προσευχή. Άρχισε σήμερα! Εάν το κάνεις, θα έχουμε μια από τις μεγαλύτερες επισκέψεις του Θεού, που έχουν γίνει ποτέ στις μέρες μας!

Δύναμη στην προσευχή

Ιερό καθήκον μας είναι να είμαστε πάντοτε αρεστοί στον Κύριο, έχοντας συναίσθηση της τρομερής δύναμης της προσευχής. *"Και ό,τι αν ζητάμε το παίρνουμε απ' Αυτόν, επειδή τηρούμε τις εντολές Του και πράττουμε τα αρεστά μπροστά Του"* (Α΄ Ιωα. 3:22). Η προσευχή είναι πολύτιμο και ανεκτίμητο προνόμιο. Ένα άμεσο και ισχυρό όπλο. Όλες οι ευλογίες μας ρέουν μέσω αυτής και όλα τα επιτεύγματά μας τα οφείλουμε στη συνδρομή της. Έτσι, οτιδήποτε προ-

στίθεται στη δύναμη της προσευχής, θα πρέπει να χαιρετίζεται με ευγνωμοσύνη και να παρουσιάζεται με δυναμικότητα. Δεν θα έπρεπε να είμαστε πιο δυνατοί και να υπερισχύουμε στην προσευχή; Γι' αυτό, θα πρέπει σε όλα, να θέλουμε να περπατάμε με τέτοιο τρόπο, που να ευαρεστούμε τον Ουράνιο Πατέρα. *"Έρχεσαι σε συνάντηση εκείνου που ευφραίνεται και εργάζεται δικαιοσύνη, εκείνων που Σε θυμούνται στους δρόμους Σου..."* (Ησα. 64:5).

Ο Ιησούς λέει: «Ίδού 'Ερχομαι Ταχέως!»

«Προσέχετε, αγρυπνείτε και προσεύχεσθε... μήπως έρθει ξαφνικά και σας βρει να κοιμάστε. Αυτό που λέω σ' εσάς, το λέω σε όλους: Αγρυπνείτε!» (Μαρκ.13:33, 36-37).

ΠΡΟΣΕΞΤΕ από το προζύμι των εσφαλμένων διδασκαλιών. Θυμηθείτε ότι ο σατανάς μπορεί να μεταμορφωθεί σε άγγελο φωτός. Σκεφτείτε ότι τα πλαστά χρήματα δεν φαίνονται πλαστά, αλλιώς δεν θα κυκλοφορούσαν! Να έχετε ζήλο για όλη την αλήθεια που βρίσκεται μόνο στον Ιησού. Μην ανέχεστε μία αλήθεια όταν κρύβει μέσα της ένα λάθος. Μην ανεχτείτε έστω και λίγη εσφαλμένη διδασκαλία έστω και λίγη αμαρτία! ΑΓΡΥΠΝΕΙΤΕ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΘΕ

ΠΡΟΣΕΞΤΕ την τεμπελιά, όσον αφορά τη μελέτη της Βίβλου και την προσωπική προσευχή. Τα πιο πολλά

πρωγουρίσματα άρχισαν από το «ταμείο». Όταν ένα δέντρο σπάει στα δύο από ένα δυνατό άνεμο, μετά ανακαλύπτουμε ότι η φθορά είχε αρχίσει από το εσωτερικό του. ΑΓΡΥΠΝΕΙΤΕ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΘΕ!

ΠΡΟΣΕΞΤΕ την πικρία και την ασπλαχνία προς τους άλλους. Λίγη αγάπη είναι πολυτιμότερη από πολλά δώρα. Να έχετε «μάτια αετού» στο να βλέπετε το καλό που βρίσκεται στα αδέρφια σας. Η μνήμη σας ως είναι ένα ανθεκτικό κουτί μόνο για τα καλά τους, αλλά και ένα κόσκινο για τα σφάλματά τους. ΑΓΡΥΠΝΕΙΤΕ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΘΕ!

ΠΡΟΣΕΞΤΕ την υπερηφάνεια και την ματαιοδοξία. Ο Πέτρος αρχικά είπε: «Ακόμη κι αν όλοι Σε αρνηθούν, εγώ όμως όχι». Σε λίγο έπεσε και έκανε το αντίθετο απ' αυτά που έλεγε. Η υπερηφάνεια είναι η οδός

προς την πτώση. ΑΓΡΥΠΝΕΙΤΕ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΘΕ!

Ας προσέχουμε για το δικό μας καλό. Πάνω από όλα, ας αγρυπνούμε για χάρη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Ας ζούμε σαν κάθε λάθος μας και κάθε πτώση μας, να είχε αντανάκλαση στην τιμή του Κυρίου μας. Ας ζούμε σαν κάθε αμαρτία που επιτρέπουμε, να ήταν ένα ακόμη αγκάθι στο κεφάλι Του, ένα ακόμη καρφί στα πόδια Του.

Ω, ας έχουμε ζήλο Θεού πάνω στις σκέψεις, στις λέξεις και στις πράξεις, πάνω στα κίνητρα, στους τρόπους και στο περπάτημά μας! Ποτέ μα ποτέ να μη φοβόμαστε να είμαστε πολύ αυστηροί με τον εαυτό μας. Ποτέ, ποτέ να μη σκεφτούμε ότι δεν χρειάζεται να προσέχουμε. «Κανείς μας δεν είναι περισσότερο από μισοζύπνιος!»

Η καρδιά και η δύναμη του Κυρίου να σώζει

Μια από τις σημαντικότερες αλήθειες, που αφορούν τον ευαγγελισμό, είναι ότι ο Κύριος επιθυμεί για τον καθένα να λάβει σωτηρία. Όπως ο Απόστολος Παύλος αναφέρει: "... Ο Σωτήρας μας Θεός θέλει να σωθούν όλοι οι άνθρωποι, και νάρθουν στην επίγνωση της αλήθειας" (Α' Τιμ. 2:3-4). Παρόμοια, ο Απόστολος Παύλος γράφει ότι ο Κύριος "...μακροθυμεί σε μας, μη θέλοντας μερικοί να απολεστούν, αλλά όλοι νάρθουν σε μετάνοια" (Β' Πετ. 3:9).

Κατά τη διάρκεια της τριετούς διακονίας Του, ο Ιησούς είχε ξεκαθαρίσει μέσα από τις διδασκαλίες και τα έργα Του, ότι ήθελε να μοιραστεί τη σωτηρία με όσους το δυνατόν περισσότερους ανθρώπους. Ήρθε για να ζητήσει και να σώσει τους χαμένους (Λουκ. 19:10) και να δώσει τη ζωή Του ως λύτρο για πολλούς (Ματθ. 20:28). Επιθυμούσε πολύ να ταξιδεύει από πόλη σε πόλη για να μοιραστεί τα Καλά Νέα (Μαρκ. 1:38). Ξόδεψε χρόνο με "αμαρτωλούς" για να μοιραστεί μαζί τους την αγάπη και τη συγχωρητικότητα του Θεού. Μίλησε για τη μεγάλη χαρά που γίνεται στον ουρανό όταν ένας αμαρτωλός μετανοεί (Λουκ. 15: 7, 10). Και, στο τέλος της διακονίας Του, έδωσε εντολή στους μαθητές Του να πάνε σ' όλο τον κόσμο και να κάνουν μαθητές απ' όλα τα έθνη (Ματθ. 28: 19-20).

Το μήνυμα είναι ξεκάθαρο: Ο Κύριος επιθυμεί τη σωτηρία όλων των ανθρώπων. Θέλει να σωθεί κάθε μέλος της οικογένειάς σου, κάθε φίλος, κάθε γείτονας, κάθε συνάδελφος, ο

οποιοσδήποτε στην πόλη σου, κάθε ένας στη χώρα σου και κάθε ένας στον κόσμο. Δεν θέλει να χαθεί κανένας.

Μπορεί να γνωρίζεις κάποιον του οποίου η μετάνοια και η σωτηρία να φαίνονται αδύνατες. Ίσως κοντεύεις να εγκαταλείψεις κάθε ελπίδα. Μην ξεχνάς ότι ο Θεός μπορεί να κάνει το αδύνατο δυνατό. Εξαιτίας της μεγάλης ικανότητας του Θεού να σώζει, μπορούμε να ελπίζουμε, καθώς ζητούμε να οδηγήσουμε άλλους σ' Εκείνον.

Άλλη μια αλήθεια είναι, ότι η προσευχή είναι πολύ βασική για τον ευαγγελισμό. Για παράδειγμα, ο Ιησούς ενθάρρυνε τους μαθητές Του να "παρακαλούμε, τον κύριο του θερισμού να βγάλει εργάτες στον θερισμό Του" (Ματθ. 9:38). Μόνον ο Κύριος μπορεί ν' ανοίξει την καρδιά κάποιου και γι' αυτό πρέπει συνεχώς να Του ζητούμε να εργάζεται στη ζωή εκείνων που προσπαθούμε ν' αγγίξουμε με το Ευαγγέλιο. Όπως ο Ιησούς είπε στους μαθητές Του: "Κανένας δεν μπορεί νάρθει σε Μένα, αν δεν τον ελκύσει ο Πατέρας που Με απέστειλε..." (Ιωαν. 6:44). Είναι ανάγκη να προσευχόμαστε, το Πνεύμα του Θεού να εργαστεί δυναμικά στους μη σωσμένους.

Καθώς προσευχόμαστε για τη σωτηρία των άλλων, μπορούμε να το κάνουμε με εμπιστοσύνη και προσδοκία για τουλάχιστον, δύο λόγους: Πρώτα απ' όλα, γνωρίζουμε ότι τέτοιες προσευχές είναι σε συμφωνία με το θέλημα του Κυρίου, να σωθούν όλοι οι άνθρωποι. Δεύτερον, γνωρίζου-

με ότι για το Θεό, όλα είναι δυνατά. Αν και δεν θα επιβάλει τη σωτηρία σε κανέναν, μπορούμε με εμπιστοσύνη να περιμένουμε το Πνεύμα Του να εργαστεί βαθειά σ' αυτούς για τους οποίους διακαώς προσευχόμαστε.

Οι Γραφές επίσης, ξεκαθαρίζουν ότι ο Κύριος εργάζεται μέσα από εμάς να οδηγηθούν άλλοι σ' Εκείνον. Για παράδειγμα, η άγια συμπεριφορά μας μπορεί να "στολίζει σε όλα την διδασκαλία του Σωτήρα μας Θεού" (Τιμ. 2:9-10). Ένας μη πιστός σύζυγος μπορεί να κερδηθεί στον Κύριο από τον άγιο χαρακτήρα και την συμπεριφορά της συζύγου του (Α' Πετ. 3:1-2).

"...Δες, τώρα είναι καιρός ευπρόσδεκτος, δες, τώρα είναι ημέρα σωτηρίας" (Β' Κορ.6:2). Ο Κύριος επιθυμεί πολύ μέσα από τη ζωή σου και τις προσευχές σου, να φέρει σωτηρία σε άλλους. Με τη βοήθειά Του, όλα είναι δυνατά. Ποιόν θα βοηθήσεις να έλθει προς Εκείνον;

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ Κωδικός 5027

Είναι μία Χριστιανική εφημερίδα που κυκλοφορεί σε 1.500 φύλλα κάθε δύο μήνες.

Ιδιοκτήτης : Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κατερίνης.

Εκδότης: Π.Χυδήρογλου-Προκοπίου.

Αποστέλλεται δωρεάν σε όποιον τη ζητήσει. Συντηρείται από δωρεές φίλων και αναγνωστών.

Παράκληση οι δωρεές να στέλνονται στην υπεύθυνη έκδοσης :

Ξένια Χυδήρογλου-Προκοπίου

Ταχ. Θυρ. 90, 19011 Αυλώνας

E-mail : xeniaprocopiou@gmail.com

Προσευχή στο ταμείο μας

"Εσύ, αντίθετα, όταν προσεύχεσαι, πήγαινε στο πιο απόμερο δωμάτιο του σπιτιού σου, κλείσε την πόρτα σου και προσευχήσου εκεί κρυφά στον Πατέρα Σου· κι ο Πατέρας Σου, που βλέπει τις κρυφές πράξεις, θα σε ανταμείψει φανερά" (Ματθ.6:6).

Η ιδιωτική προσευχή είναι το τεστ της ειλικρινειάς μας, ο πίνακας της πνευματικότητάς μας, το κριτήριο της αύξησής μας στη χάρη. Αλλοίμονο, πόσο αμελείς έχουμε γίνει, πόσο πολύ έχουμε αποτύχει να εκπληρώσουμε αυτό το καθήκον. Το "ταμείο" είναι ένα μέρος όπου η δύναμη ανανεώνεται, η πίστη αναζωογονείται, η χάρη αναζωοπυρώνεται.

Δεν είναι πάντοτε οι έννοιες ή οι ηδονές αυτού του κόσμου, που αποτελούν τα εμπόδια στο να προσευχόμαστε. Πρόσεξε αδελφέ, μη γίνεις τόσο πολυάσχολος τρέχοντας από τη μία συνάθροιση στην άλλη, ώστε η προσωπική σου επικοινωνία με το Θεό να παραμεληθεί. Μερικοί είναι πολύ απασχολημένοι με τη μελέτη και την προετοιμασία κηρυγμάτων, που εμποδίζεται η προσωπική τους επικοινωνία με το Θεό. Η προσευχή στα κρυφά, είναι το πρώτο πράγμα, πάνω απ' όλα τ' άλλα, που ο σατανάς προσπαθεί να εμποδίσει, διότι γνωρίζει πολύ καλά, ότι αν επιτύχει σ' αυτό, τότε ο χριστιανός θα αποτύχει σε ο,τιδήποτε άλλο!!!

Οι πιο εξαιρετικοί άγιοι, στην Παλαιά και στην Καινή Διαθήκη, αφιέρωσαν τον εαυτό τους στην προσευχή "κατ' ιδίαν". *"Και ο Αβραάμ φύτεψε έναν δρυμό στη Βηρ-σαβεέ και επικαλέστηκε εκεί το όνομα του Κυρίου, του αιώνιου Θεού"* (Γεν.21:33). *"Και ο Ισαάκ βγήκε να προσευχηθεί στην πεδιάδα κατά το δειλινό"* (Γεν.24:63). Έτσι και ο Ιακώβ, ο Μωυσής, ο Σαμουήλ, ο Δαβίδ, ο Ηλίας, ο Εζεκίας, κ.α., ήσαν άνδρες, των οποίων οι προσευχές "εν τω κρυπτώ" καταγράφτηκαν στην Αγ. Γραφή. Όσον αφορά τον Δανιήλ, διαβάζουμε: *"...τρεις φορές την ημέρα γονάτιζε εκεί και προσευχόταν και δοξολογούσε το Θεό"* (Δαν.6:11). Όσο απασχολημένος και να ήταν, δεν επέτρεπε οι δημόσιες υποχρεώσεις του να υποκαταστήσουν τις "κατ'ιδίαν" προσευχές του.

Ο Ίδιος ο Χριστός, όσο έζησε στη γη, εξασκούσε πολύ τον Εαυτό Του σε προσευχή. Μελέτησε τα εδάφια Ματθ.14:23, Μαρκ.1:35, 6:46, Λουκ. 5:16, όπου θα βρεις ότι αποσυρόταν "στο βουνό", "σε απόμερο μέρος",

"στην ερημιά", έτσι ώστε να μπορέσει να μείνει μόνος με το Θεό, χωρίς να Τον ενοχλεί και να Τον αποσπά ο,τιδήποτε άλλο.

Ο γνήσιος χριστιανός προσέχει τη ζωή της προσευχής του, γνωρίζοντας ότι ο Θεός τον βλέπει και τον ακούει "στα κρυφά", και καλλιεργεί την επικοινωνία μαζί Του στο "ταμείο".

Είναι πολύ σημαντικό ν' αναφέρουμε ότι ο Θεός πολλές φορές παρέχει την επικοινωνία μαζί Του σ' αυτούς που έρχονται μπροστά Του "κατ' ιδίαν". Έτσι έγινε με τον Μωυσή επάνω στο βουνό, όταν ο Θεός του έδωσε το Νόμο. Επίσης, όταν ο Δανιήλ έκανε προσευχή "κατ' ιδίαν", ο Θεός έστειλε τον άγγελο Του για να του αποκαλύψει τα μυστικά της σκέψης Του, σχετικά με την αποκατάσταση της Ιερουσαλήμ (Δαν. 9:3, 21-27). Επίσης ήταν κατά τη διάρκεια της περιόδου όπου ήταν μόνος ενώπιον του Θρόνου Της Χάρης, ώστε ο Θεός να τον επιβεβαιώσει ως *"έναν άνδρα υπερβολικά αγαπητό"* (10:11, 19). Είναι μέσα στο "ταμείο", όπου ο Θεός συνήθως φέρνει τις πιο γλυκές και πιο αγαπητές ευλογίες. Ο Κορνήλιος επαινέθηκε πολύ και ανταμείφτηκε πολύ, ως αποτέλεσμα της "κατ' ιδίαν" προσευχής του (Πραξ.10:1-4). Ο Πέτρος αξιώθηκε να δει αυτό το θαυμάσιο όραμα σχετικά με τους Εθνικούς, ενώ προσευχόταν μόνος του (Πραξ.10:9-13).

Η Αγ. Γραφή αναφέρει πολλά παραδείγματα για να δείξει και να εξηγήσει τη μεγάλη σημασία της προσευχής "κατ' ιδίαν". Ω, τα θαυμάσια που ακολουθούν την κρυφή επικοινωνία με το Θεό, τα μεγάλα οφέλη που αποκτούνται, τις κρίσεις που αποτρέπονται, τις απελευθερώσεις που διασφαλίζονται! Όταν ο Ισαάκ ήταν τελείως μόνος ικετεύοντας το Θεό για μια φρόνιμη σύζυγο, συνάντησε τη Ρεβέκκα (Γεν.24:63-64). Ενώ ο Εζεκίας έκλαιγε και προσευχόταν μυστικά, ο Θεός έστειλε τον Προφήτη Ησαΐα να τον διαβεβαιώσει ότι θα του προστεθούν 15 χρόνια ζωής (Ησα.38:5). Όταν ο Ιωνάς κλείστηκε στην κοιλιά της φάλαινας, απελευθερώθηκε, ως απάντηση στο αίτημά του (Ιων.2:1-10).

Ω, πόση δύναμη υπάρχει στην "κατ' ιδίαν" προσευχή, που ακόμα και νεκρό ανασταίνει στη ζωή (Α' Βασ. 17:18-22, Β' Βασ.4:32-35). Μακάρι, το Άγιο Πνεύμα με τη χάρη Του να χρησιμοποιήσει αυτούς τους παράγοντες για να μας συγκλονίσει.

Η επίδραση των αφιερωμένων γονέων

Οι αφιερωμένοι χριστιανοί συνήθως ευλογούνται με παρόμοιους απογόνους. Οι αφιερωμένοι άνδρες και γυναίκες ζουν για να δουν τα παιδιά τους ν' ακολουθούν τα βήματά τους. Γίνε επιμελής και αληθινός και η οικογένειά σου θα σεβαστεί την πίστη σου. Το σχεδόν αναπόφευκτο αποτέλεσμα του σεβασμού ενός παιδιού προς τους γονείς του, είναι η επιθυμία του να τους μιμηθεί. Δεν γίνεται πάντοτε έτσι, όμως κατά κανόνα γίνεται. Εάν οι γονείς ζουν ενώπιον του Θεού με πλήρη αφιέρωση, τότε οι γιοι και οι θυγατέρες τους, το ίδιο θα επιδιώξουν. Βλέπουν την ομορφιά της πίστης σ' ένα σπίτι με θαλπωρή και η αναζωογονημένη τους συνείδηση, τους οδηγεί να προσεύχονται στο Θεό να έχουν την ίδια ευσέβεια, έτσι ώστε, όταν και οι ίδιοι ξεκινήσουν οικογένεια, να απολαύσουν την ίδια ευτυχία... *"Δίδαξε το παιδί στην αρχή τού δρόμου του και δεν θα απομακρυνθεί απ' αυτόν ούτε όταν γεράσει"* (Παρ. 22:6). Οι προσωρινές και πνευματικές ευλογίες έρχονται στις οικογένειες, όταν οι κεφαλές αυτών των οικογενειών είναι πλήρως αφιερωμένες στο Θεό.

Θα μπορούσαν να με αποκαλούν Χριστιανό αν...

Θα μπορούσαν να με αποκαλούν Χριστιανό οι συνάνθρωποί μας, αν γνώριζαν τις μυστικές μου σκέψεις και τα αισθήματά μου και κάθε τι που κάνω;

Θα μπορούσαν να δούνε τη μορφή του Χριστού σε μένα κάθε μέρα, ή θα μπορούσαν να ακούν Εκείνον να μιλάει σε κάθε λέξη που λέω;

Θα μπορούσαν να με αποκαλέσουν Χριστιανό οι άλλοι άνθρωποι, αν μάθαιναν ότι βρέθηκα σε μέρη όπου ο Χριστός δε θα πήγαινε ποτέ;

Θα μπορούσαν να ακούν την ηχώ Του σε κάθε τραγούδι που τραγουδώ;

Στο ντύσιμο, στο φαγητό, στο ποτό - είναι ο Χριστός μέσα στο κάθε τι;

Θα μπορούσαν να με αποκαλέσουν Χριστιανό, αν με κρίνανε με το τι διαβάζω και με το πώς διασκεδάζω,

Και τι κάνω;

Θα μπορούσα να θεωρηθώ ότι συμπεριφέρομαι όπως ο Χριστός στο παιχνίδι, στη δουλειά, στις παρέες; Η συμπεριφορά μου θα χαρακτηρίζεται από εγωισμό, αγένεια, πρόθεση για φιλονικία ή από ευγένεια, υποχωρητικότητα, ταπεινοφροσύνη;

Με φλεγόμενες καρδιές

Ο Απόστολος Παύλος είπε για τον Ιησού ότι εκκένωσε τον Εαυτό Του (Φιλιπ. 2:7). Κοιτάζοντας την Ιερουσαλήμ, ο Ιησούς φώναξε: *"Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, ... πόσες φορές θέλησα να συγκεντρώσω τα παιδιά σου, με τον ίδιο τρόπο που η κότα συγκεντρώνει τα μικρά της κάτω από τις φτερούγες της, αλλά δεν θελήσατε;"* (Ματθ. 23:37). Οραματίστηκε τον Ιωάννη το Βαπτιστή σαν *"το λυχνάρι, που καιγόταν και έφεγγε"* (Ιωα. 5:35). Ο Παύλος έγραψε στην Ρωμ. 12:11 : *"Να πάλλεστε από θερμην..."*

Καύση, φωτισμός, λάμψη, φλόγα, ανάφλεξη, περιτύλιγμα, φωτιά, καύσιμος, ο Χριστός οραματίζεται την εκκλησία Του σαν φλόγα πυρός, που αναφλέγει μέχρι να συμβεί μια διαρκής "αλυσιδωτή αντίδραση" με όλο και πιο πολλές εστίες φωτιάς.

Μαρτυρούμε σήμερα ένα πάθος για δύναμη στην πολιτική, ένα πάθος για όφελος στις επιχειρήσεις και ένα πάθος για ευχαρίστηση στην κοινωνία. Όμως θα πρέπει να υπάρχει και ένα πάθος για ψυχές στον πνευματικό κόσμο. Η εκκλησία του Χριστού πρέπει να παρελαύ-

νει με τη φωτιά του ουρανού στην καρδιά της και το φως της αιωνιότητας στα μάτια της. Ας κρατηθούν μακριά η αγάπη για τα χρήματα, η αγάπη για τη δόξα και ας μας ενώνει η αγάπη για το Χριστό!

Το έργο δεν έχει τελειώσει. Η εντολή είναι επιβεβλημένη. Εκατομμύρια ψυχές βρίσκονται κάτω από την κατάρα της αμαρτίας. Καταραμένες από αμαρτία, τυφλές από αμαρτία, δεμένες από αμαρτία, νυχτωμένες από αμαρτία, οι ψυχές ζουν σε σκοτεινά μέρη, δίχως να γνωρίζουν γιατί γεννήθηκαν, γιατί ζουν, ή πώς θα πεθάνουν. Κάθονται στο σκοτάδι και στη σκιά του θανάτου με ραγισμένες καρδιές, σκορπισμένα όνειρα, προδομένη εμπιστοσύνη και αποθαρρυσμένες ελπίδες. Ναι, αναρίθμητο πλήθος αρπάζεται με αγωνία στα νήματα της ζωής, ανέγγιχτο από την ένδοξη και χαρούμενη μεταμορφωτική σωτηρία, που ο Χριστός μπορεί και θέλει να του δώσει.

Κατά του συγκεντρωμένου σκοταδιού στις μέρες μας, χρειαζόμαστε απεγνωσμένα τη φωτιά από τον ουρανό να πέσει επάνω μας, φλέγοντας την ψυχή

μας, ανάβοντας τις δάδες μας, ανασταίνοντας το ζήλο μας και στέλνοντάς μας σαν φλογισμένους ευαγγελιστές στα πέλατα του σκοτεινού μας κόσμου.

Η αληθινή αγάπη είναι φλόγα. Μια φλόγα που δεν επεκτείνεται, σβήνει. Ο Θεός θέλει να μας κάνει εργαλεία ανάφλεξης μέχρις ότου η δύναμη, η φωτιά και ο ζήλος μας, γεμίσει με τη φλόγα μιας παθιασμένης καθαρότητας που ξεχειλίζει.

Ναι, ας πέσει η φωτιά. Ας ανάψει τον καθένα μας. Ας καιεί σαν φλόγα σε κάθε καρδιά. Και ας βομβαρδίσουμε κάθε αμαρτωλό με το Ευαγγέλιο του Χριστού, που δίνει ζωή, εξαπλώνει το φως και επιδιορθώνει τη ζωή, σηκώνοντας ραγισμένες και μωλωπισμένες ψυχές στα γεμάτα έλεος χέρια του γεμάτου αγάπη Θεού, μέχρις ότου κανένας άνθρωπος, να μην μπορεί να πει: *"κανένας δεν νοιάστηκε για την ψυχή μου"*.

Με φλεγόμενη καρδιά, διακηρύττουμε τη δόξα Του! Με φλεγόμενη καρδιά, προσφέρουμε, άμεσα και ένθερμα, μια ζωντανή πίστη και ένα Χριστό γεμάτο αγάπη, σε έναν κόσμο που αργοπεθαίνει!

"Σηκώστε ψηλά τα μάτια σας και δείτε τα χωράφια"

Ο Ιησούς Χριστός, εξαντλημένος από το ταξίδι Του, καθόταν δίπλα στο πηγάδι έξω από την Σιχάρ, όταν οι μαθητές επέστρεψαν με τρόφιμα απ' την πόλη και Τον πίεσαν να φάει, ότι είχαν αγοράσει. Όταν δεν κατάλαβαν γιατί δεν ενδιαφερόταν για φαγητό, ο Ιησούς τούς είπε: *"Εγώ έχω φαγητό να φάω, που εσείς δεν ξέρετε. ... Το δικό Μου φαγητό είναι να πράττω το θέλημα Εκείνου που Με απέστειλε, και να τελειώσω το έργο Του"* (Ιωα. 4:32-34). Το να κάνει το θέλημα του Πατέρα Του, επιτυχάνοντας τη σωτηρία των ψυχών, ήταν πιο ουσιαστικό γι' Αυτόν ακόμη κι από την πιο αναγκαία τροφή. Αυτό δεν μας λέει πόσο πολύτιμη είναι η

σωτηρία των ψυχών στην καρδιά του Πατέρα και του Υιού; Ο Χριστός ήταν πάντοτε έτοιμος να κηρύξει τη σωτηρία σ' εκείνους που χρειάζονταν ν' ακούσουν το μήνυμα. Πάντοτε είχε "τις αξίες της αιωνιότητας ενώπιον Του".

Ο Κύριός μας συνέχισε να λέει στους μαθητές Του να σηκώσουν ψηλά τα μάτια τους και να δουν το θερισμό των ψυχών που είναι έτοιμες (Ιωαν. 4:35). Αυτό είναι μία προτροπή από τον Κύριό μας, αν όχι εντολή προς εμάς τους χριστιανούς σήμερα. Ω, πόσο εύκολο είναι στη σημερινή κοινωνία να χάσουμε έναν τέτοιο στόχο! Ευχαριστούμε το Θεό για τον καθένα μας, που πιστά

μετατρέπει τις ευκαιρίες σε εμπειρίες μαρτυρίας, ή προσευχής, ή προσφοράς για τον παγκόσμιο θερισμό! Αλλά μερικοί από εμάς πρέπει ν' αναρωτηθούν: Σε τι πρέπει τα μάτια μου να σηκωθούν για να δουν; Είναι τα μάτια της καρδιάς μου προσηλωμένα συχνά στις επιθυμίες μου, στις ηδονές μου, στο κίνητρο της επιτυχίας ή της άνεσης, ή του οτιδήποτε γεμίζει το όραμά μου; Φυσικά, υπάρχουν αναγκαία πράγματα σ' αυτόν τον κόσμο, που χρειάζονται την αρμόζουσα προσοχή. Αλλά ας εκζητούμε την αγάπη του Χριστού να γεμίζει τόσο πολύ την καρδιά μας, ώστε να έχουμε ως όραμα το να βλέπουμε το θερισμό των ψυχών πολύ κοντά μας και να γινόμαστε ένα αξιόπιστο χέρι θερισμού!

Ο Κύριος ακόμη περισσότερο ενθάρρυνε τους μαθητές Του στη διακονία της σωτηρίας των ψυχών με αυτά τα λόγια: *"Εκείνος που θερίζει παίρνει μισθό, και μαζεύει καρπό για αιώνια ζωή..."* (Ιωα. 4:36). Ποια θα ήταν η μεγαλύτερη ανταμοιβή από το να είσαι εργάτης μαζί με το Θεό σ' αυτό που διαρκεί μια αιωνιότητα! Σ' αυτό, μπορούμε να συμμετέχουμε και εμείς, εάν φυσικά το επιθυμήσουμε.

“Όταν θα πρέπει να διαλέξετε
αν θα στρίψετε δεξιά ή αριστερά,
θ' ακούν τ' αυτιά σας μια φωνή από πίσω σας,
που θα σας λέει :

“Αυτός είναι ο δρόμος, ακολουθήστε τον”

Ησαΐας 30:21

Ο Χριστός πηγή παρηγοριάς

"Ευλογητός ο Θεός και Πατέρας του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ο Πατέρας των οικτιρμών και Θεός κάθε παρηγοριάς, Αυτός που μας παρηγορεί σε κάθε μας θλίψη..." (Β' Κορ.1:3-4).

Είναι μια θαυμάσια σκέψη το ότι μέσα στην άπειρη καρδιά Του, ο Θεός έχει φροντίσει για κάθε θλίψη των παιδιών Του! Καμία καινούργια δοκιμασία δεν ξεφυτρώνει στο μονοπάτι σου, καμία καινούργια θλίψη δεν σκιάζει το πνεύμα σου, κανένας καινούργιος όλεθρος δεν σε συντρίβει, που ο Θεός κάθε παρηγοριάς δεν έχει προβλέψει, μέσα στην παρηγοριά που έχει προμηθεύσει για την εκκλησία Του. "Πόσο μεγάλη, Κύριε, η αγαθότητά Σου, που τη φυλάς για κείνους που Σε σέβονται! Όλοι μπορούν να δουν πως τη χαρίζεις σ' εκείνους που σ' Εσένα ελπίζουνε" (Ψαλμ.31:20).

Και τι παρηγοριά είναι ο ο Ίδιος ο Κύριος Ιησούς Χριστός για τα παιδιά Του! Δεν θα μπορούσε να υπάρξει αποκάλυψη του Θεού της παρηγοριάς, παρά μόνον μέσω του Χριστού. Αυτός είναι ο μεγάλος Θεματοφύλακας της παρηγοριάς μας. Ο Χριστός είναι η παρηγοριά μας και το Άγιο Πνεύμα ο Παρηγορών μας. Ποιός μπορεί να ακούσει τέτοιες λέξεις τρυφερότητας και αγάπης βγαλμένες από τα χείλη Του στις γεμάτες θλίψη καρδιές των μαθητών Του, την παραμονή του αποχωρισμού τους από Εκείνον, και να μη νοιώσει ότι ο Χριστός είναι πράγματι η παρηγοριά των παιδιών Του; "Μην ταραζεται η καρδιά σας· να 'χετε πίστη στο Θεό, να 'χετε πίστη και σ' Εμένα. Στο σπίτι του Πατέρα Μου υπάρχουν πολλοί τόποι διαμονής..." (Ιωαν.14:1-2).

Μήπως κάποιος εχθρός σε φοβερίζει, ή κάποια ανυπέβλητη δυσκολία βρίσκεται μπροστά σου; Μην ξεχνάς ότι όλη η δύναμη ανήκει στο Χριστό

και θα σε υπερασπιστεί από τον εχθρό σου και θα μετατοπίσει την πέτρα της δυσκολίας μπροστά από τα πόδια σου. Μήπως οι δοκιμασίες και η ευαίσθητη υγεία σου επηρεάζουν το πνεύμα σου; Αυτός που "φορτώθηκε τις αρρώστιες μας" (Ματθ.8:17) είναι η παρηγοριά σου τώρα και δεν θα σε αφήσει να υποφέρεις μόνος πια. Μπορεί να θεραπεύσει την ασθένειά σου, είτε με μια λέξη, είτε κάνοντας το κρεβάτι της ασθένειάς σου, με τη βοήθεια της χάρις Του, έτσι που να θέλεις να βρισκεσαι εκεί υπομονετικά όσο Τον ευαρεστεί.

Μάθε από τα παραπάνω να φέρνεις όλα σου τα προβλήματα στο Θεό που επιθυμεί να Τον υπολογίζεις ως Θεό. Οι δοκιμασίες στέλνονται για αυτόν το σκοπό, για να μπορέσεις "να εξοικειωθείς μαζί Του" (Ιώβ 22:21). Πολλές φτωχές ψυχές έχουν την πρώτη τους εξοικείωση με το Θεό μέσα από βαθιές, οδυνηρές δοκιμασίες, έτσι ώστε να συνειδητοποιήσουν ότι ζούσαν χωρίς Θεό.

Αλλά, είναι στα τελευταία στάδια της χριστιανικής μας ζωής που γνωρίζουμε περισσότερο για το χαρακτήρα του Θεού, μαθαίνουμε περισσότερο για τη γεμάτη αγάπη καρδιά Του και για τον αποκαλυμμένο Λόγο Του. Ω, η ευλογία της προσέγγισης σε Αυτόν, όπου οι δοκιμασίες μάς έφεραν! Ο Θεός μας παρηγορεί με το Λόγο Του, τις εντολές Του, τις υποσχέσεις Του και τις παραινέσεις Του. Μας παρηγορεί μέσα από το κανάλι της προσευχής, οδηγώντας μας στο Θρόνο του Ελέους Του, φέρνοντάς μας σε επικοινωνία με τον Ίδιο Του τον Εαυτό μέσω του Χριστού. Τι παρηγοριά ρέει μέσα από αυτό το κανάλι! Την στιγμή που σηκώνομαστε και παραδίνουμε τον εαυτό μας στην προσευχή, συνειδητοποιή-

ουμε ότι έχουμε πνευματική ηρεμία και απεριγράπτο ξαλάφρωμα της καρδιάς μας. Η προσευχή χαλαρώνει το βάρος, διαλύει τα σύννεφα, και γίνεται ποτάμι ειρήνης, χαράς και ελπίδας. Επίσης, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι συχνά ο Θεός παρηγορεί τα παιδιά Του νεκρώνοντας κάθε παρηγοριά έξω από Αυτόν. Είπε για την εκκλησία Του: "Γι' αυτό, δεξ, εγώ θα την προσελκύσω και θα τη σώσω στην έρημο, και θα μιλήσω σύμφωνα με την καρδιά της" (Ωσηέ 2:14).

Δεν είναι μεγάλη παρηγοριά η σιγουριά που έχεις ότι ο Χριστός είναι δικός σου και εσύ είσαι του Χριστού; Με τέτοιον Σωτήρα και Φίλο, με τέτοιον Προστάτη και Μεσίτη στον Ουρανό σαν τον Ιησού, πόσο κουράγιο θα έχεις μέσα στις δοκιμασίες σου! Ο Ιησούς σε γνωρίζει, οι άλλοι όχι. Ο κόσμος επιτίθεται, οι άγιοι σε κρίνουν, οι φίλοι παρεξηγούν και οι εχθροί καταδικάζουν, ακριβώς επειδή δεν γνωρίζουν ή δεν μπορούν να σε καταλάβουν. Ο Ιησούς όμως σε γνωρίζει! Αυτό αρκεί. Τι παρηγοριά το ότι μπορείς να Του επιτρέψεις να μπει σε κάθε γωνιά της ψυχής σου και σε κάθε μυστικό της καρδιάς σου με την αίσθηση ότι Εκείνος τα βλέπει όλα, τα γνωρίζει όλα, και τα καταλαβαίνει όλα.

Την στιγμή που καταλαβαίνεις πλήρως ότι: "Ο Χριστός ξέρει τα πάντα: τις προσωπικές μου αδυναμίες, τις κρυφές μου θλίψεις, τις εσωτερικές μου δοκιμασίες, τις επαγγελματικές μου ανησυχίες, όλη την εσωτερική μου ζωή", τότε παρηγορείσαι όπως κανένας φίλος πάνω στη γη θα μπορούσε να σε παρηγορήσει.

Πόσο υπέροχος είναι ο Χριστός μας! Πόσο πρέπει να Τον αγαπούμε και εάν χρειαστεί, να υποφέρουμε και να πεθάνουμε για Εκείνον.

Να είμαστε Άγρυπνοι

Οι Γραφές μάς προτρέπουν να είμαστε «Άγρυπνοι!». Μερικές μεταφράσεις λένε: «Ξυπνήστε!» ή «Παραμείνετε ξύπνιοι!», «Αφυπνιστείτε!», «Επαγρυπνείτε!». Αυτό είναι πολύ σημαντικό, καθώς έχουμε δείγματα ότι βρισκόμαστε κοντά στην ώρα της επιστροφής του Χριστού. Τρία από τα Ευαγγέλια μάλιστα απεικονίζουν τη νουθεσία του Ιησού στο να «Αγρυπνούμε!» ώστε πάντοτε να είμαστε έτοιμοι, γιατί δε γνωρίζουμε την ώρα της επιστροφής Του (Ματθ.24:42, 25:13, Μαρκ.13:33, 13:35, Λουκ.21:36).

Είναι επίσης σημαντικό να είμαστε άγρυπνοι γιατί ο εμπόλης εχθρός μας, ο σατανάς, είναι πολύ δραστήριος αυτή την ώρα αφού γνωρίζει ότι ο χρόνος του είναι λίγος. Εάν πρόκειται να είμαστε ο άγρυπνος φρουρός για την οικογένειά

μας, την εκκλησία μας και το έθνος μας, τότε ο καθένας μας θα πρέπει να αγρυπνεί πρώτα από όλα για την δική του προσωπική ζωή.

Μερικές φορές η Βίβλος ενώνει την αγρυπνία μαζί με την προσευχή. Η αγαπημένη στιγμή του σατανά, για να μας αποσπάσει την προσοχή είναι όταν πρόκειται να προσευχηθούμε. Πόσο έξυπνα μας κάνει να χρονοτριβούμε με μια εφημερίδα ή με την τηλεόραση ή με το διαδίκτυο ή με κάποια διασκέδαση, όταν το Πνεύμα του Θεού μάς καλεί απλά σε προσευχή. Πόσο προσεκτικοί πρέπει να είμαστε με τις προτεραιότητές μας! Ας μην ξεχνάμε ότι η νίκη έρχεται μόνο όταν δεχόμαστε τη βοήθεια του Αγίου Πνεύματος στην εξάσκηση της εγκράτειάς μας.

Πέτρινο ψωμί και ευχαριστία

«Ήμουν νέος και ήδη γέρασα, και δεν είδα δίκαιον εγκαταλειμμένον ούτε το σπέρμα του να ζητάει ψωμί.» Ψαλμ. 37:25

Ήταν η εποχή της κατοχής. Ο πατέρας και η μάνα, πιστοί άνθρωποι του Θεού, με το Ευαγγέλιο τρόπο ζωής, πυξίδα και παρηγοριά στη δύσκολη ζωή τους. Και τα επτά παιδιά, που είχαν, δεν είχαν ενάμιση χρόνο διαφορά μεταξύ τους. Μαζεύονταν το βράδυ για φαγητό, κι έβαζαν στο τραπέζι τσάι με ξερό ψωμί, που ούτε βρεγμένο δεν μαλάκωνε. Ο πατέρας πάντα προσευχόταν στο τραπέζι κι ευχαριστούσε το Θεό γι' αυτό που τους χάρισε. Ο μεγαλύτερος γιος, στις αρχές της εφηβείας του τότε, έμενε τελευταίος όταν τελείωναν την προσευχή και αγανακτισμένος απευθυνόταν στον πατέρα του: «Δεν καταλαβαίνω γιατί εξακολουθείς να ευχαριστείς το Θεό. Για το νεροζούμι και το πέτρινο ψωμί;» «Αγόρι μου, στο διπλανό σπίτι δεν έχουν ούτε αυτό. Σιγά σιγά θα νιώσεις την αγάπη και την πρόνοια του Κυρίου επάνω μας» απαντούσε ο πιστός πατέρας

με υπομονή.

Η πίστη βλέπει με άλλα μάτια. Βλέπει την παρουσία του Θεού, το χέρι Του, τη φροντίδα Του. Ο πιστός άνθρωπος δεν βαρυγκωμά, δεν αγανακτεί με τα όσα του συμβαίνουν. Βλέπει το αγαπημένο χέρι του Κυρίου του μέσα από τα γεγονότα, τις περιστάσεις και τα εργαζεται στην καρδιά του για την ολοκλήρωση του χαρακτήρα του. Όχι μόνο δεν παραπονιέται, αλλά με χαρά δέχεται το πολύτιμο θέλημα του Πατέρα του και ζει μια ευτυχισμένη ζωή ευχαριστίας, ακόμα και με. «πέτρινο» ψωμί. Μόνο ο αναγεννημένος πιστός του Χριστού έχει μάτια να βλέπει σωστά, και αυτιά για να ακούει τη φωνή των μεγαλειών της αγάπης του Θεού. Τότε τα φυσικά μάτια και αυτιά είναι άχρηστα και ανώφελα.

Ας καλέσουμε το Θεό να μας ανοίξει την καρδιά ώστε να βλέπουμε την καθημερινή αγαθότητά Του και να ζούμε για Κείνον με όλη μας την καρδιά, να Τον έχουμε Κύριό μας, γιατί είναι αγαθός Θεός σοφίας και αγάπης

Ας σεβαστούμε το Θεό

Ένας φυσιοδίφης παρακολουθούσε ένα σπάνιο έντομο, που αγωνιζόταν να βγει μέσα από το κουκούλι, όπου ήταν κλεισμένο. Λίγο έβγαине ο λαιμός του έξω, μα ήταν αδύνατο, όπως νόμιζε, να σπάσει το κουκούλι και να βγει. Σκέφτηκε λοιπόν να βοηθήσει το έντομο και με το σουγιαδάκι του έκοψε το κουκούλι και το έντομο ελευθερώθηκε. Μα με λύπη του είδε πως τα φτερά του δεν δυνάμωσαν και δεν έπαιρναν τα όμορφα χρώματα που συνήθως έχουν τα έντομα αυτά. Σε λίγο ζάρωσε και ψόφησε. Έπρεπε να βγει από το κουκούλι του με τις δικές του τις δυνάμεις, που με τον αγώνα θα το ζωογονούσαν. Η ευκολία το σκότωσε!

Ο Κύριος που επιτρέπει προβλήματα, δυσκολίες και αντιξοότητες, το κάνει γιατί έχει σαν απώτερο σκοπό να μας δυναμώσει, για να μας εμπιστευτεί ακόμη σοβαρότερο έργο.

Ο Κύριος μάς ρίχνει πολλές φορές σε ταλαιπωρίες και θλίψεις, γιατί τότε η πνευματικότητα μας αναζωογονείται και μεταβάλλεται ο χαρακτήρας μας προς το καλύτερο. Από αγάπη επιτρέ-

πει δυσκολίες και κινητοποίηση όλων μας των δυνάμεων, για να γίνουμε πιο δυνατοί και όχι ελλιπείς στην καθημερινή μας ζωή.

Αν θέλουμε να τιμήσουμε το Θεό, ένας δρόμος υπάρχει, ο δρόμος της πίστης. Πιστεύω σημαίνει αναπαύομαι, ησυχάζω. Δεν υπάρχει μεγαλύτερο που μπορεί να κάνει ο άνθρωπος για το Θεό και δεν υπάρχει μεγαλύτερο που ο Θεός μπορεί να ζητήσει από τον άνθρωπο, παρά μόνο η πίστη. Με πίστη να πούμε: Εσύ Κύριε ξέρεις καλύτερα, Εσύ Κύριε αγαπάς σωστότερα, Εσύ Κύριε μπορείς περισσότερο. Μετά από αυτό βάζεις το «σουγιαδάκι» στην τσέπη και περιμένεις την ώρα του Κυρίου που είναι σοφή και τέλεια.

Μπορεί να υποφέρουμε και οι δυσκολίες να είναι πάρα πολύ δυσάρεστες, όμως γνωρίζουμε πως πίσω από αυτές κρύβεται η αγάπη του Θεού και τα αιώνια σχέδιά Του που εμείς δεν μπορούμε να διακρίνουμε, μα Εκείνος γνωρίζει πολύ καλά και αυτό πρέπει να μας φτάνει!

Η ευλογημένη μας ελπίδα

Στην προς Εβραίους 6:18-19, διαβάζουμε για την ελπίδα που έχουμε και η οποία αποτελεί την άγκυρα της ψυχής "ασφαλή και βέβαιη". Στην Α΄ Ιωαν. 3:2-3 διαβάζουμε ότι θα είμαστε σαν τον Χριστό όταν ξανά εμφανιστεί και ότι ο καθένας που έχει την ελπίδα του σ' Αυτόν, οφείλει να καθαρίζει τον εαυτό του. Που σημαίνει ότι καθαρίζει τη ζωή του από όλη τη βρωμιά και την ανοησία αυτού του κόσμου και προσπαθεί να επιτρέψει στον Λόγο του Θεού να κατευθύνει το καθημερινό του περπάτημα, έτσι ώστε να είναι έτοιμος όταν καλεστεί να συναντήσει τον Κύριο Του εντελώς ξαφνικά για να μην ντροπιαστεί (Α΄ Ιωαν. 2:28).

Ψάχνεις γι' αυτή την ευλογημένη ελπίδα; (Τιτ. 2:13). Εάν ενδιαφέρεσαι πραγματικά γι' αυτήν, θα προσπαθείς καθημερινά να απαλλάξεις τη ζωή σου από ό,τι δεν ευαρεστεί Αυτόν. Θα επιτρέψεις στον Λόγο του Θεού να είναι ο οδηγός σου. Δεν θα λες: "Εγώ νομίζω" ή "Πιστεύω", αλλά θα λες: "Τι λένε οι Γραφές γι' αυτό;" Όταν βρεις τι έχει ο Θεός να πει, θα κανονίσεις τα βήματά σου ανάλογα. Ο Δαβίδ είπε: "Συλλογίστηκα τους δρόμους μου, και έστρεψα τα πόδια μου στα μαρτύριά σου" (Ψαλ. 119:59). Αυτό θα μπορούσε να είναι ένα καλό ρητό για όλους τους πιστούς, διότι "οι δρόμοι μας" δεν είναι καλοί εάν δεν είναι σύμφωνοι με τον Λόγο Του (Ησα. 55:8-9).

"...Ας απομακρυνθεί από την αδικία καθένας που ονομάζει το όνομα του Χριστού" (Β΄ Τιμ. 2:19-21, Β΄ Κορ. 6:14-18). Η εκκλησία της Λαοδικείας αποτελεί προφητικά την αποστάσιδα εκκλησία (Αποκ. 3: 14-22). Ήταν "ταλαίπωρη και ελεεινή και φτωχή και τυφλή και γυμνή" και δεν το γνώριζε! "Άρα, λοιπόν, ας μη κοιμόμαστε, όπως και οι υπόλοιποι, αλλά ας αγρυπνούμε, και ας εγκρατευόμαστε" (Α΄ Θεσ. 5:6). "Όποιος δεν αγαπάει τον Κύριο Ιησού Χριστό, ας είναι ανάθεμα: Μαράν αθά!" (Α΄ Κορ. 16:22).

"Γι' αυτό, κι εσείς γίνεστε έτοιμοι επειδή, κατά την ώρα που δεν στοχάζεστε, έρχεται ο Υιός τού ανθρώπου" (Ματθ. 24:44).